

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá tématem, které je pro české prostředí poměrně nezvyklé, a to Středomořskou unií. Projekt Středomořské unie byl poprvé představen francouzským prezidentským kandidátem, Nicolas Sarkozym, jako součást jeho volební kampaně v r. 2007 v Toulonu. Nová Unie se měla stát zlomem v euro-středomořských vztazích, vyvarovat se předchozích chyb a nabídnout středomořským státům opravdové partnerství založené na vzájemné rovnosti, respektu a společných hodnotách. Tyto ambiciózní cíle však zůstaly, stejně jako v případě Euro-středomořského partnerství z r. 1995, nenaplněny a Sarkozyho iniciativa se stala pouhým pokračováním euro-středomořského neúspěchu.

Cílem této práce, která je koncipována jako případová studie s komparativními prvky, je analyzovat hlavní problematické body Sarkozyho návrhu i jeho evropeizované podoby, tedy Unie pro Středomoří, a poukázat na motivy a zájmy, jež ovlivnily její finální podobu. Součástí je také komparace s Barcelonským procesem, která umožňuje sledovat paralely ve vývoji obou iniciativ i jejich následné dopady na euro-středomořské vztahy. Práce vychází ze sekundárních pramenů, které doplňuje, neméně podstatná analýza, klíčových dokumentů a projevů, z níž je patrný rozdíl mezi oficiální rovinou a praktickou politikou. Závěr pak neslouží jen jako pouhé shrnutí poznatků, ale nabízí také doporučení pro zlepšení vzájemných vztahů spolu s konkrétním příkladem.

Klíčová slova

Středomořská unie, Francie, euro-středomořská spolupráce, Barcelonský proces, francouzská imigrační politika, co-développement